

М. І. Зимомря

Кушнір Володимир

КУШНІР Володимир (крипт. та псевд.: Р.; -р.; К-р В.; Рінщук; V.; W. K.; 1881, с. Янчин, нині Іванівка Перемишл. р-ну [Львів. обл.](#) – 22. 10. 1938, м. Мадржани, нині Чехія) – видавець, публіцист, педагог. Навч. у Бережан. гімназії (нині Терноп. обл.), Львів. та Віден. університетах. Видавець і ред. німецькомов. ж. «Ukrainische Rundschau» (1906–10), г. «Ruthenische Korrespondenz» (1907), «Ukrainische Korrespondenz» (1917–18; видавала Гол. укр. рада), а також газет «Діло» (1911–12, Львів), «Буковина» та «Народний голос» (1913–14, Чернівці), ж. «На переломі» (1920, Відень) та ін. Засн. і голова (від 1907) Укр. прес. бюро у Відні, де від 1919 мешкав і працював журналістом. 1923 К. переїхав до Праги, викладав нім. мову в Укр. вищому пед. інституті. Автор публіцист. розвідок «Der Neopanslavismus» («Неопанславізм», Відень, 1908), «Der Kampf gegen das Ukrainentum» («Боротьба проти українства», Відень; Ляйпциг, 1908), «Die Ukraine und ihre Bedeutung im gegenwärtigen Kriege mit Russland» («Україна та її значення у сучасній війні з Росією», Відень, 1914), «Galizien und der ukrainische Anteil an der Völkerbefreiung» («Галичина та участь українців у звільненні народів», Відень, 1915), в яких висвітлив суспільно-політ. і культ.-осв. становище українського народу під час перебування у складі Росії та Австро-Угорщини. Очолюючи редакцію «Ukrainische Rundschau», К. продовжував традиції *Р. Сембратовича*, зокрема публікував твори І. Франка, М. Коцюбинського, Лесі Українки, О. Кобилянської, В. Стефаника, І. Нечуя-Левицького; до співпраці з ред. залучив В. Бачинського, В. Будзиновського, В. Доманицького, Д. Донцова, Д. Дорошенка, С. Єфремова, М. Кічуру, М. Кордубу, О. Колессу, І.-М. Кривецького, З. Кузелю, Є. Левицького, М. Лозинського, Я. Остапчука, О. Турянського, а також відомих дослідників і популяризаторів укр. культури Б. Б'єрсона та А. Єнсена. К. сприяв вид. у Відні збірки оповідань М. Коцюбинського «Pro bono

publico» (1909; у перекл. В. Горошовського). З його ініціативи упорядковано спец. випуск ж. «Ukrainische Rundschau»: «Taras Schewtschenko, der größte Dichter der Ukraine. Zur Jahrhundertfeier seiner Geburt» («Тарас Шевченко, видатний поет України. До сторіччя від дня народження», Відень, 1914, співукладач О. Попович); випуску передувало вступне слово І. Франка «Widmung» («Присвята»), що містило всебічну оцінку життя і творчості Т. Шевченка. К. написав цикл матеріалів, присвяч. Т. Шевченку: «Шевченківський ювілей» («Ukrainische Rundschau», 1911, № 2), «Шевченко як політична індивідуальність» (г. «Нове слово», Львів, 1914, 17–18 черв.), «Тарас Шевченко – носій українських політичних тенденцій свого часу» («Ukrainische Rundschau», 1914, № 3–4); опублікував збірку поезій М. Кічури «Без керми: строфи» (Краків, 1910).

Рекомендована література

1. Баб'як П., Наконечний Є. Кушнір Володимир // Укр. журналістика в іменах. Л., 1996. Вип. 3;
2. Федасюк Н. Естетична концепція часопису «Ukrainische Rundschau» (1906–1915) // Укр. преса за межами України. К., 1996;
3. Зимомря М. Німеччина та Україна: У нарисах взаємодії культур. Париж; Л.; Цвікау, 1999.

Покликання на статтю:

Кушнір Володимир / М. І. Зимомря // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52536>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).